

FRA MUSESKRIDT TIL TIGERSPRING

**TIGERRÅDETS
VISION FOR
DANMARK
2042**

**MENNESKET I CENTRUM - I BALANCE MED
PLANETEN, ØKONOMIEN OG TEKNOLOGIEN**

Forord fra formanden

Hvad er det gode liv anno 2042? Hvordan gør vi nutidens museskridt til fremtidens tigerspring, og hvordan flytter vi diskussionen om digitalisering fra et fokus på teknik til en diskussion om, hvordan vi sikrer, at fremtiden bliver et bedre sted at være? Og hvordan den danske tech-branchen bliver afgørende for denne udvikling? Det var opgaven, Tigerrådet blev stillet ved lancering i marts 2021, og som jeg takkede ja til at stå i spidsen for.

Mere end et år senere er vi blevet beriget af mange dybe diskussioner. Vores samtaler, workshops og møder har stået på i en periode præget af voldsomme begivenheder: Covid-pandemien, sammenbrud i globale forsyningskæder og senest krigen i Ukraine. At bruge tid på en vision for 2042 kan synes verdensfjernt, når vi står med en krig i Europa, en mulig global fødevarekrise, risiko for folkevandringer og massive udfordringer med klimaet.

Men det samfund og de udfordringer, vi står med her i 2022, er på godt og ondt en konsekvens af vores dannelse (eller mangel på samme?), kultur og de valg og den politik, der blev ført for 10-20-30-50 år siden. Som samfund bør vi konstant evne både at løse de aktuelle udfordringer og have blik for fremtiden. Med den seneste tids begivenheder, har de ”drømme og dilemmaer for fremtiden”, som Tigerrådet startede med at formulere allerede i marts 2021, allerede vist sig at være aldeles aktuelle.

Når vi forestiller os fremtiden, er det let at falde i fælden om mere af det samme – grønnere, rigere osv. De fleste vil instinktivt tænke, at vi skal bevare vores samfund, som det er – måske med mindre ændringer, fordi det er svært at forestille sig en fremtid, der er markant anderledes end den, vi lever i i dag. Det opleves måske lidt farligt at drømme og række ud efter drømmen. Men vi skal turde tage tigerspringet og ikke kun de små museskridt, hvis vi vil rykke vores samfund og omverden i den ønskede retning. Og der er rigeligt med udfordringer, der kalder på ændringer.

Her kommer Tigerrådets drømme for fremtiden. Drømmene og dilemmaerne er nøje udvalgte nedslag, men på ingen måde fyldestgørende for, hvordan vi håber, vores verden vil se ud i 2042. At realisere Tigerrådets drømme for 2042 vil kræve en ekstraordinær indsats. Det kan kun lykkes, hvis alle væsentlige samfundsaktører i fællesskab har vilje og vedholdenhed til at skabe de forandringer, der skal til. Og først når den fælles vilje er etableret, kan tech-branchen give sit vigtige og væsentlige bidrag til at realisere visionen.

Tigerrådet er bredt sammensat af repræsentanter fra erhvervslivet, kunstens og forskningsverden samt Christiansborg og har i sit arbejde bevæget sig endnu bredere ud, bl.a. med en idékonkurrence, workshops i Sønderborg og Viborg i samarbejde med Ungdomsbureauet, workshops med gymnasieklasser og i et samarbejde med science fiction-forfatter Amdi Silvestri. Hans novelle ”Alfred fylder femten” er skrevet over Tigerrådets diskussioner.

På vegne af Tigerrådet

Mikkel Hippe Brun,
Formand for Tigerrådet

Indholdsfortegnelse

Forord fra formanden	3
Visionen	6
Indledning - Mennesket, planeten og økonomien	6
Mennesket i år 2042	8
Planeten i år 2042	9
Økonomien i år 2042	9
9 drømme og dilemmaer for fremtiden	12
Demokratiske, teknologiske og kulturelt dannede	14
Digitalt trykke	15
Cirkulær økonomi	16
Borgeren har nøglen til egne data	18
Data sikrer lange og sunde liv	20
Enhjørningerne giver os en stemme i verden	21
Overskud på kompetencekontoen	22
Et arbejdsmarked baseret på forskellighed	24
Det bedste af to verdener	26
Tigerrådets sammensætning	28

Visionen

Indledning – Mennesket, planeten og økonomien

En fremtidsvision er altid farvet af de erfaringer og den virkelighed, som samfundet og deltagerne i visionsarbejdet står over for. Her i 2022 er det derfor oplagt at tage afsæt i netop mennesket, planeten og økonomien. I 2042 vil det måske være "ånd", "univers" og "intelligens"?

Mennesket: Vores dagligdag og den måde, vi indgår i sociale, faglige, arbejds- og familiefællesskaber, er under hastig forandring, ikke mindst på grund af ny teknologi. Der kæmpes med mental sundhed, og visionen om det gode liv må naturligvis gælde alle. Hvis år 2042 skal være et godt sted at være, skal vi tilstræbe, at alle er "hele mennesker", som føler formål med livet og trives med os selv, vores nærmeste og vores omgivelser.

Planeten: Vi står i en alvorlig klima- og bæredygtighedskrise, som truer planeten. Uden en bæredygtig planet har vi ikke fundamentet for et godt liv eller en sund økonomi. På trods af situationens alvor lader det til, at vi som menneskehed får svært ved at reducere de globale udledninger af drivhusgasser i tide. Vi lader til at være bedre rustet til at løse akut opståede kriser (fx. finanskrisen og Covid-pandemi), end vi er til at sikre den næste generations overlevelse. Kortsigtede hensyn vejer tungest.

Økonomien: Danmark er en handels- og eksportnation, som med dygtighed har navigeret geopolitiske og økonomiske bølgeskulp. Vi kan takke forrige generationer for den rigdom og det velfærdssamfund, som vi nyder i dag. Men nye geopolitiske spændinger truer i horisonten. Der er ændringer i demografien, som giver mangel på arbejdskraft og øger forsør-

gerbyrden for dem, der er i arbejde. En fortsat stærk og voksende økonomi er fundamentet for vores velfærdssamfund og det gode liv – også i fremtiden.

Mennesket, planeten og økonomien hænger uløseligt sammen. Uden det hele menneske, fuldt af virkelyst og energi, kan vi ikke effektivt udvikle vores samfund og opretholde en stærk økonomi og et velfungerende velfærdssamfund. Uden en bæredygtig planet er der intet fundament for hverken det gode liv eller en stærk økonomi. Uden en stærk økonomi er der intet fundament for velfærdssamfundet og dermed det gode liv for alle. Den samlede vision for Danmark i år 2042 forudsætter balance mellem menneske, planet og økonomi. De er mål og midler for hinanden.

Nedenfor præsenteres de tre delvisioner for mennesket, planeten og økonomien, som Tigerrådet har udarbejdet. Visionerne hænger uløseligt sammen og skal læses som en sammenhængende vision i tre dele. Visionerne foldes yderligere ud i de ni drømme for fremtiden, som kommer i kapitlet efter.

Mennesket i år 2042

Vi tager nu rejsen til 2042. Her er grundstenen i det samfund, vi har bygget, kombinationen af stærke kundskaber, almen dannelse og menneskelige relationer.

Vi har kompetencerne til at realisere vores drømme, og vi er dannede mennesker, så drømmene indfries med øje for den enkeltes rolle i fællesskabet. Dannelsen spiller en rolle for vores fælles kultur, demokrati og omgang med teknologi. Den influerer både demokrati, arbejdsliv, kultur- og åndsliv samt sociale relationer i år 2042.

Teknologien og den teknologiske udvikling er ikke en hest, vi har tøjret, men en grundpille i vater. Vi har fundet balancen imellem den fysiske og virtuelle verden og imellem menneskelig kontakt og teknologiske hjælpemidler. Vi har fået mulighed for at være hele og sunde mennesker i krop og sjæl, fordi vi sætter mennesket i centrum, og med udvikling af velfærdsteknologi og automatisering af processer har vi skabt plads til nærvær og omsorg.

Vi har flere data om os selv end nogensinde før – og vi er trygge ved at udnytte dem maksimalt, fordi hver borger selv har nøglen til og indsigt i, hvornår data skal holdes aflåst, og hvornår de kan slippes løs. Det er en rettighed på linje med ytringsfrihed, som de fleste gør brug af i det daglige, og som samtidig er et værn mod misbrug og et forsvar for demokratiet, fordi borgerne kan lukke for adgang til data, hvis en autokrat kommer til magten.

Vi afvejer og tager løbende informeret og kritisk stilling til muligheder og udfordringer. Teknologi er ikke definerende for vores eksistens, men et redskab i vores tjeneste. Teknologien er konstant under udvikling; den påvirker i høj grad vores dagligdag og samfundsliv. Samtidig har relationer mellem mennesker aldrig være vigtigere – det hjælper teknologien heldigvis også med.

En del af vores demokratiske dannelse handler om aktiv deltagelse, en åben og oplyst dialog med adgang til magthaverne, hvor medborgerskabet og tilliden er i centrum. Vi tager ikke demokratiet for givet, men omfavner diversiteten og fornyer hele tiden den demokratiske samtale.

Teknologiforståelse er en integreret del af alle uddannelser gennem hele livet, helt fra børnehaven og til voksenuddannelse. På den måde har vi beredt alle danskere på muligheder og faldgruber i anvendelsen af ny teknologi.

Det meningsfulde liv findes i krydsfeltet mellem demokrati, tillid, fællesskab, kultur og teknologi. Det giver genlyd i resten verden.

Planeten i år 2042

Danmarks energiforsyning er 100% klimaneutral, men det har krævet et markant opgør med dogmerne og afhængighed.

Alvoren i den globale klimakrise har givet os et mere åbent sind over for nye energiformer, som vi ikke kendte i 2022, men som hurtigt har vundet indpas og erstattet kulfyrede kraftværker i de tropiske egne, hvor sol og vind ikke kan dække energibehovet.

Med nød og næppe har vi undgået en global uopretteligt krise i forhold til biodiversitet, havene, og grundvandet. Og vi har gjort de stadig større og voksende storbyer bæredygtige. Det vigtigste bidrag fra Danmark og Europa er vores lederskab i forhold til bæredygtig og udogmatisk energiforsyning som fx saltbaseret atomkraft, samt massive investeringer i skov-genopretning.

Forbrugerne har omsider fået reel gennemsigthed i forhold til produkters indvirkning på vores planet. Derfor kan de træffe oplyste og reelle valg. Erhvervslivet arbejder cirkulært, og produkter fra danske og europæiske virksomheder har en digital varedeklaration på de centrale bæredygtighedsmetrikker. Intet går til spilde. Vi har udviklet nye økonomiske incitamentsmodeller og teknologier for genanvendelse, og det har drevet forbrug og produktion mod bæredygtighed.

Fællesoffentlig infrastruktur sikrer, at restprodukter (f.eks. varme) kan genanvendes på tværs af regioner og landegrænser. Digitalisering spiller en central rolle som driver og katalysator for den cirkulære omstilling. Det har skabt grobund for en ny generation af startups inden for bio-sustainability og bio-tech.

Økonomien i år 2042

Danmark er en nation af idérige og entreprenante mennesker.

I 2042 mangler vi ikke iværksættere, nye virksomheder eller arbejdspladser, for vi har øje for teknologiens mange muligheder og er et af verdens bedste lande at starte, udvikle og drive virksomhed i. Faktisk er vi det land i verden, der skaber flest enhjørninge-virksomheder pr. indbygger.

Alt det bøvlede med administration og indberetninger til det offentlige har vi overladt til kunstig intelligens – det har sat skabertrangen fri. Vores store styrke er den lave magtdistance, vores træning i konstruktiv og kritisk dialog, vores evne til tværfagligt samarbejde og vores insistens på at være ambitiøse.

En stærk økonomi er fortsat fundamentet for vores velfærdssamfund og vore massive investeringer i klima og bæredygtighed. Økonomiens råstof er et uddannelsessystem i verdensklasse. Vi har skabt uddannelse i verdensklasse, og vi har tilladt os at skræddersy og konstant tilpasse vores uddannelser til den enkelte og de ændrede behov. Det har vi gjort ved at tage et kvantespring i forhold til udnyttelse af ny læringsteknologi. De erhvervs- og sundhedsfaglige uddannelser er blevet suppleret med en ny model for mesterlære, så tidligere tiders tabte ungdomsgenerationer er en fjern fortid.

Vi er et attraktivt land for nationale og internationale talenter at slå sig ned i og investere i. Danske virksomheder har derfor let adgang til den nødvendige arbejdskraft. Det skyldes ikke mindst, at vi har formået at skabe reel livslang læring, hvor det er muligt at skifte levevej og karriere flere gang på et liv samtidigt med, at vi er verdensmestre i mangfoldighed og ligestilling. Det har skabt et arbejdsmarked med plads til forskellighed, og derfor er vi også verdens bedste til at bygge vidensbaserede og tværfaglige digitale virksomheder, der blandt andet kan understøtte den grønne omstilling.

Ni drømme og dilemmaer for fremtiden

Hvordan opnår vi Tigerrådets vision for 2042? Det kommer vi i denne del af rapporten med ni konkrete bud på. Vi kalder dem drømme.

Drømmene er skrevet, som var de fra år 2042 og har fokus på handling og dilemmaer. Nogle af drømmene er mere konkrete end andre, men fælles for dem alle er, at de tager afsæt i de tre paradigmer mennesket, planeten og økonomien. Mange af dem indeholder elementer fra alle tre paradigmer, da de jo hænger sammen på kryds og tværs.

De ni drømme er naturligvis ikke udtømmende for, hvordan vi forestiller os og til dels håber, verden ser ud i 2042, men Tigerrådets ydmyge forsøg på at lave nogle nedslag, der rækker 20 år frem i tiden. Kun tiden vil vise, om vi har ramt noget rigtigt. Drømmene er derfor ligeledes en opfordring til at tænke med, slippe fantasien, visionerne og måske også frygten løs – hvad er det bedste eller værste, der kan ske, når vi forsøger at forestille os verden 20 år fra nu? En ting er dog sikkert – vi kan hver især og sammen gøre vores til at skabe en verden i bedre harmoni og balance frem mod 2042.

At tro, at en fremtidsvision bliver til virkelighed, hvis blot den skrives ned på papir, er i bedste fald naivt. Ambitionen med Dansk Erhvervs Tigerråd har fra starten været at skabe et forum for diskussion og meningsudveksling, der var afkoblet fra hverdagens politiske kæphest.

Arbejdet afsluttes derfor ikke med denne rapport. Ønsket er, at Tigerrådet kan danne rammen om en kontinuerlig diskussion om, hvordan vi gør fremtiden til et bedre sted at være – både for mennesker, for planeten og for vores økonomi. De ni drømme og dilemmaer i rapporten udgør et øjebliksbillede, men vi tror på, at de er centrale for at opnå visionen for 2042, men er samtidig opmærksomme på, at andre kan komme til.

Vi håber, at du vil være med til at diskutere fremtiden med os.

Demokratisk, teknologisk og kulturelt dannede

Det danske demokrati, velfærdssystemet og den danske arbejdsmarkedsmodel er noget af det, vi danskere er allermost stolte af. Men vi tager det ikke for givet, og demokratiet og sammenhængskraften skal konstant næres og fornyes.

Drømmen

I år 2042 er vores demokrati stærkt og robust. Danskerne deltager aktivt i den demokratiske handling og samtale på et oplyst og dannet grundlag. Vi er demokratisk, kulturelt og teknologisk dannede og forholder os hele tiden kritisk til information og kilder.

Demokratisk deltagelse og dannelse er for alle borgere og ikke blot en lille elite. Dannelsen blev frem mod 2042 understøttet og holdt ved lige med tilbud fra børnehaver til voksenuddannelse. Den demokratiske samtale og ytringsfrihed bliver sikret via adgang til et rigt udbud af nyheder og medier, hvor alle kan komme til orde, og hvor alle har redskaberne og viden til at forholde sig kritisk til information. Deltagelsen i den demokratiske samtale og handling er i 2042 en borgerret og -pligt.

Handlingen

Men det har krævet bevidst handling og fokus at komme hertil, både fra den enkelte borger og fra politisk hold. Teknologiforståelse er et obligatorisk fag fra grundskolen og i alle dele af både det formelle og uformelle uddannelsessystem. Teknologi er en så integreret en del af vores hverdag, at det er helt naturligt at tale om teknologiens mange muligheder helt fra børnehaven til universitetet og fra pædagogstudiet til ingeniøruddannelserne. På den måde har vi i 2042 sikret, at alle borgere får mulighed for at spille på det digitale A-hold.

Især i forhold til kunstig intelligens har vi sat aktivt ind. Vi har på europæisk plan skabt rammer, der sikrer transparens, lighed og indsigt og gør algoritmerne forståelige – men som samtidig slipper innovationslysten fri hos virksomhederne.

Dilemmaet

I 2022 er den demokratiske debat og deltagelse udfordret af blandt andet sociale medier.

De giver på den ene side mere oplysning og frihed og lader formelt alle komme til orde, men giver på den anden side også polarisering og ekkokamre uden reel dialog, og hvor ekstreme og radikale holdninger ikke bliver udfordret. Det kan få store konsekvenser, som kræver handling. Manipulerende informationskanaler og data splitter samfund og stiller spørgsmålstejn ved vores fælles fortælling.

Hvis vi ikke handler her i 2022, bliver fremtidens ulighed digital. Digitale kompetencer, eller mangel på samme, kan komme til at sætte fremtidens A-hold og B-hold både socialt, sundhedsmæssigt, økonomisk og i forhold til sikkerhed. Vi kan risikere at miste indflydelse i privatlivet, og der vil opstå nye former for social sårbarhed, hvis ikke vi forstår teknologiens implikationer, og hvordan vi kan håndtere dem.

Digitalt trygge

I takt med digitaliseringen af vores samfund er den fysiske infrastruktur blevet erstattet med den digitale. Samtidig er vores digitale infrastrukturer blevet sårbar over for strømafbrydelser, hackerangreb, krig og naturkatastrofer. På mange områder har vi ikke før haft en plan B – men det har vi lavet om på i 2042.

Drømmen

I 2042 er vores kritiske digitale infrastrukturer robuste over for strømafbrydelser, hackerangreb, krig og naturkatastrofer. Med omtanke og indsigt er den digitale infrastruktur blevet ændret til at bygge på antifragile principper med distribueret arkitektur og decentrale løsninger, hvor der ikke er ét enkelt svagt punkt, der – hvis det fejler – kan bringe hele infrastrukturen ned.

Handlingen

I løbet af 2020'erne begyndte vi så småt at erkende, at vi var sårbare; at vores demokrati og fælles digitale infrastruktur havde svage punkter, som kunne vælte vores samfund. I 2022 havde vi ikke en "plan B". Måske mest af alt, fordi det var ubehageligt at tænke på konsekvenserne af det ukendte, men også fordi et tilstrækkeligt beredskab koster kassen.

Men vi skyldte os selv at stille de svære spørgsmål: Hvad hvis en stor solstorm satte kritisk it-infrastruktur ud af kraft? Hvad hvis hackere eller en fremmed magt tog kontrollen med vores energiforsyning? Hvad hvis MitID, betalingssystemer eller hvis vores leverandørkæder til Fjernøsten blev skåret over som følge af krig?

Investeringsviljen var vigtig – ikke kun for at fremfinde de rigtige teknologiske og bæredygtige løsninger – men også for at sikre, at de bæredygtige løsninger er skalerbare. Det var en nødvendighed for at brede de bæredygtige løsninger ud i samfundet, så alle har adgang til og mulighed for et bæredygtigt liv.

I 2042 har vi fundet de decentrale løsninger på problemerne. Alle fornødenheder håndteres lokalt. De store globale spillere er blevet erstattet af lokale decentrale løsninger. Intet problem kan derfor skade udover sin lomme.

Noget af det, som var allervigtigst i forhold

til Danmarks samfundsmodel anno 2022, var tillid. Danmark har i 2042 – ligesom i 2022 – et af verdens højeste tillidsniveauer til den offentlige sektor. Et angreb eller svigt, som underminerer tilliden til systemet, kan få det hele til at kollapse. Svindel, misbrug af data, manipulation af medier kan alt sammen gøre, at vi begynder at tvivle på de offentlige ydelser. Vores tillid skal sikres mod angreb.

Dilemmaet

Vores hverdag, både privat og på arbejde, er i 2022 gennemdigitaliseret. At forstille sig konsekvenserne – både de økonomiske og de menneskelige – ved et nedbrud af vores centrale systemer er næsten umuligt. Det vil koste kæmpe beløb at sikre vores digitale infrastruktur imod udefrakommende hændelser – men vi har ikke råd til at lade være. Det kræver politisk mod og prioritering. Det er en diskussion og samtale, vi skal starte – hellere i dag end i morgen.

Cirkulær økonomi

I 2042 har vi gjort op med tanken om, at et bæredygtig samfund er lig med knaphed og afsavn. Med cirkulær økonomi kan vi både blæse og have mel i munden.

Drømmen

Mængden af mineralske råstoffer, herunder metaller og sjældne jordarter, er den samme i 2042, som den var i 2022 og endda i 1952. Adgang til råstoffer af kritisk betydning vil altid være afgørende for danske forsyningskæder og fremtidig vækst.

Med den rette vilje og teknologi har vi i 2042 indrettet os, så vi kan bruge løs med genbrug og recirkulation. Det har krævet en gennemgribende omlægning af produktionen, logistik og sorteringssystemer. I 2042 har vi udviklet nye teknologier for genanvendelse, gjort cirkulær økonomi til en realitet med nye incitamentsmodeller, som har drevet forbrug og produktion mod bæredygtighed. Det er intuitivt og brugervenligt at sortere og genanvende, og den enkelte kan mærke, at det batter.

I 2042 er lossepladser og forbrændingsanlæg fortidslevn. Alt bliver genbrugt i en uendelig, cirkulær bevægelse. Nogle produkter og dele kræver en del energi at genanvende, mens andre bliver solgt igen og igen med en stadig længere hale af brugshistorier bag sig.

Danmark har op igennem 20'erne og 30'erne været en spydspids for den grønne omstilling i hele verden. Vi har ikke kun nøjedes med at blive 100 % klimaneutrale, vi har forsat rejsten, og i 2042 er mange virksomheder klimapositive. Vi har påtaget os et globalt ansvar for at hjælpe andre lande med deres grønne omstilling. Danske vindmøller flyder på alle verdenshave, men også andre grønne teknologier til produktion og opbevaring af energi er blevet udviklet i Danmark. Vores ambition er ikke kun vores egen grønne omstilling, men verdens.

Handlingen

Vi har tænkt recirkulation ind overalt, hvor det kan lade sig gøre, og økonomiske incitaments-

strukturer har sikret, at vi i 2042 står med en helt igennem cirkulær økonomi.

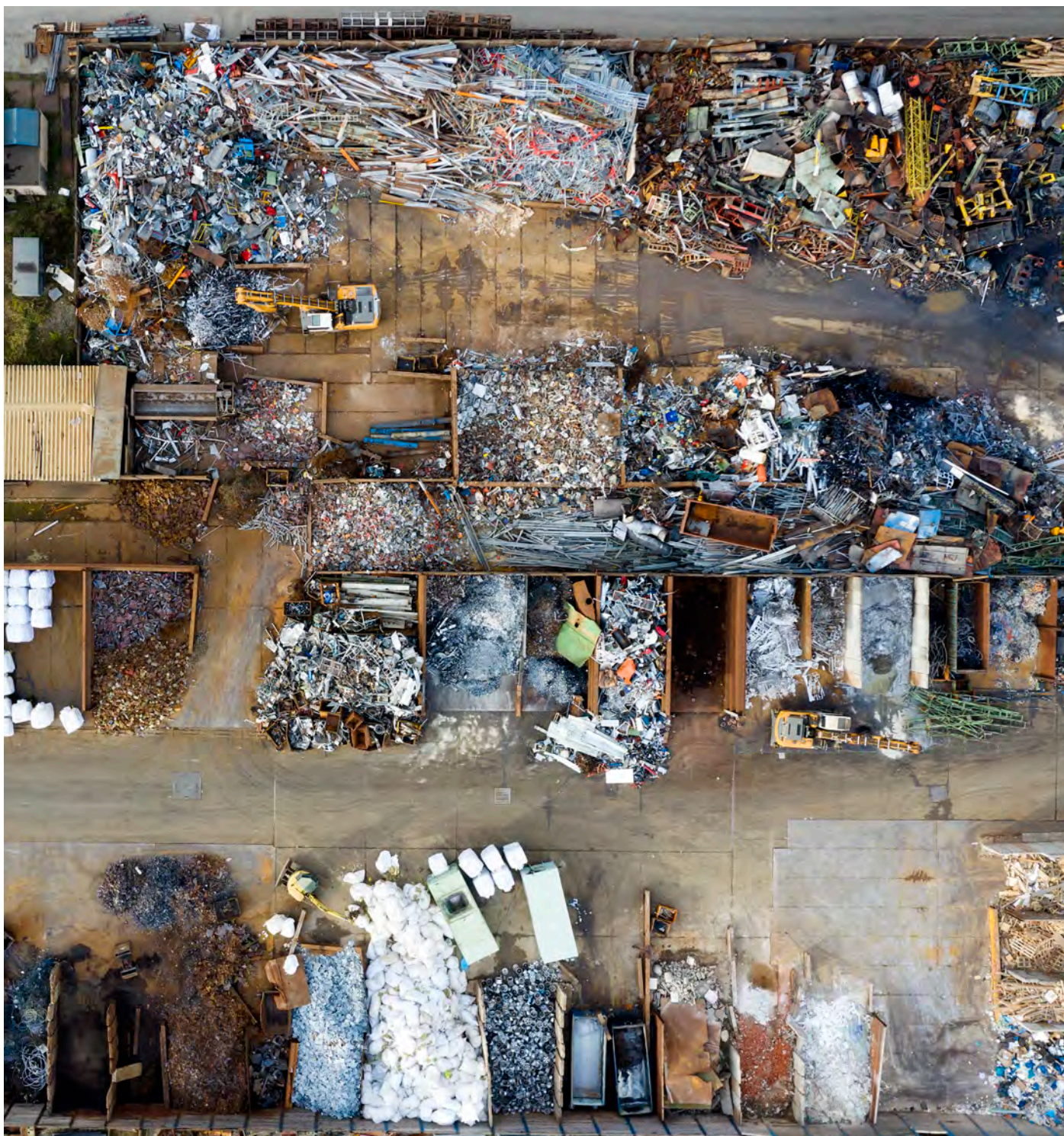
Det er dyrt at producere produkter, hvor hele produktet eller alle delene ikke kan genanvendes. Der er pant på alt, og man får kun hele sin pant tilbage, hvis produktet gensælges helt og kun delvist, hvis produktet efter brug må dekomponeres i mindre genanvendelige dele. Det har krævet et markant anderledes skatte- og afgiftssystem, der understøtter den cirkulære ambition. Kan man gensælge produktet igen og igen, slipper produktet for afgifterne, mens der blev pålagt nye afgifter på de dele, som ikke kan genanvendes og altså forbruges.

Danmark ligger i toppen i verden på genbrug (PRC-skalaen; Percent of Reusable Consumption). Det er på alt fra kloakslam, som laves om til elektricitet, over genanvendte industrimaterialer og til godt, gammeldags genbrug. Produkter, som skabes af genanvendt materiale, har en skattefordel. Derfor har vi i 2042 nogle af de førende grønne produkter på markedet.

Forbrugerne har spillet en helt særlig rolle i forhold til at opnå fuld cirkularitet. Vi har gjort det meget lettere for forbrugeren at gennemskue, hvad der sker i bagbutikken, og hvordan varer og serviceydelser bliver til. Det er forudsætningen for, at forbrugeren kan træffe reelle valg.

I 2042 har vi miljøtransparens uden bureaukrati. Borgeren kan gennemskue miljøbelastningen af alle varer på en nem måde, og det hele foregår gennem et automatiseret tracking- og beregningssystem, hvor hverken kunden eller forhandleren behøver at gøre noget.

På den måde kan forbrugers adfærd styre

dagsordenen hos de producerende virksomheder – så vi fx køber CO₂-neutrale produkter med højest mulige genanvendelighed. Det blev det endelige opgør med tanken om, at et bæredygtigt liv indebærer knaphed og afsavn.

Dilemmaet

Hvis vi skal i mål med en fuld cirkulær økonomi, kræver det et opgør med silotænkning –

både i det offentlige, i vores skattesystem og i de private virksomheder. Indkøbs- og driftsbudgetter skal samtænkes, og vi skal have fokus på, hvordan vi undgår at skabe affald i første omgang. Det kræver et opgør med vores indgroede måde at organisere os på og tænke vækst frem for bæredygtighed. De to er ikke hinandens modsætninger, men vil i 2042 være hinandens forudsætninger.

Borgeren har nøglen til egne data

Data om os selv er noget af det mest værdifulde, vi har. Derfor har vi udstyret borgeren med selve nøglen til egne data og ikke blot en juridisk ret. Det har krævet store investeringer i teknologi og viden om datas værdi, men vi havde ikke råd til at lade være.

Drømmen

Her i 2042 har borgerne indsigt i og kontrol med egne data og kan styre og følge, hvem der tilgår hvilke data og med hvilket formål. Tilsvarende kan borgeren blokere for adgang til følsomme data for virksomheder eller institutioner. De fleste borgere anvender blot "standard-indstillingen", som følger både lovgivningen og myndighedernes anbefalinger, men fra tid til anden modtager borgeren en digital anmodning om adgang til data fra f.eks. banken eller forsikrings-selskabet, som vedkommende kan acceptere eller afvise.

Borgeren sender aldrig data til nogen, men giver adgang. Det betyder, at data aldrig forlader borgerens kontrol og altid kan trækkes tilbage. Danske virksomheder har taget løsningen med ud i verden og implementeret modellen i andre demokratiske lande og spirende demokratier. Løsningen er et aktivt våben i kampen om at fremtidssikre og understøtte demokratiet i Danmark og i resten af den demokratiske verden.

Handlingen

At give borgeren nøglen til egne data har været et gigantisk udviklingsprojekt både teknologisk og uddannelsesmæssigt. Danmark og EU har etableret en digital infrastruktur, hvor borgeren reelt har nøglen til og kontrol med egne data.

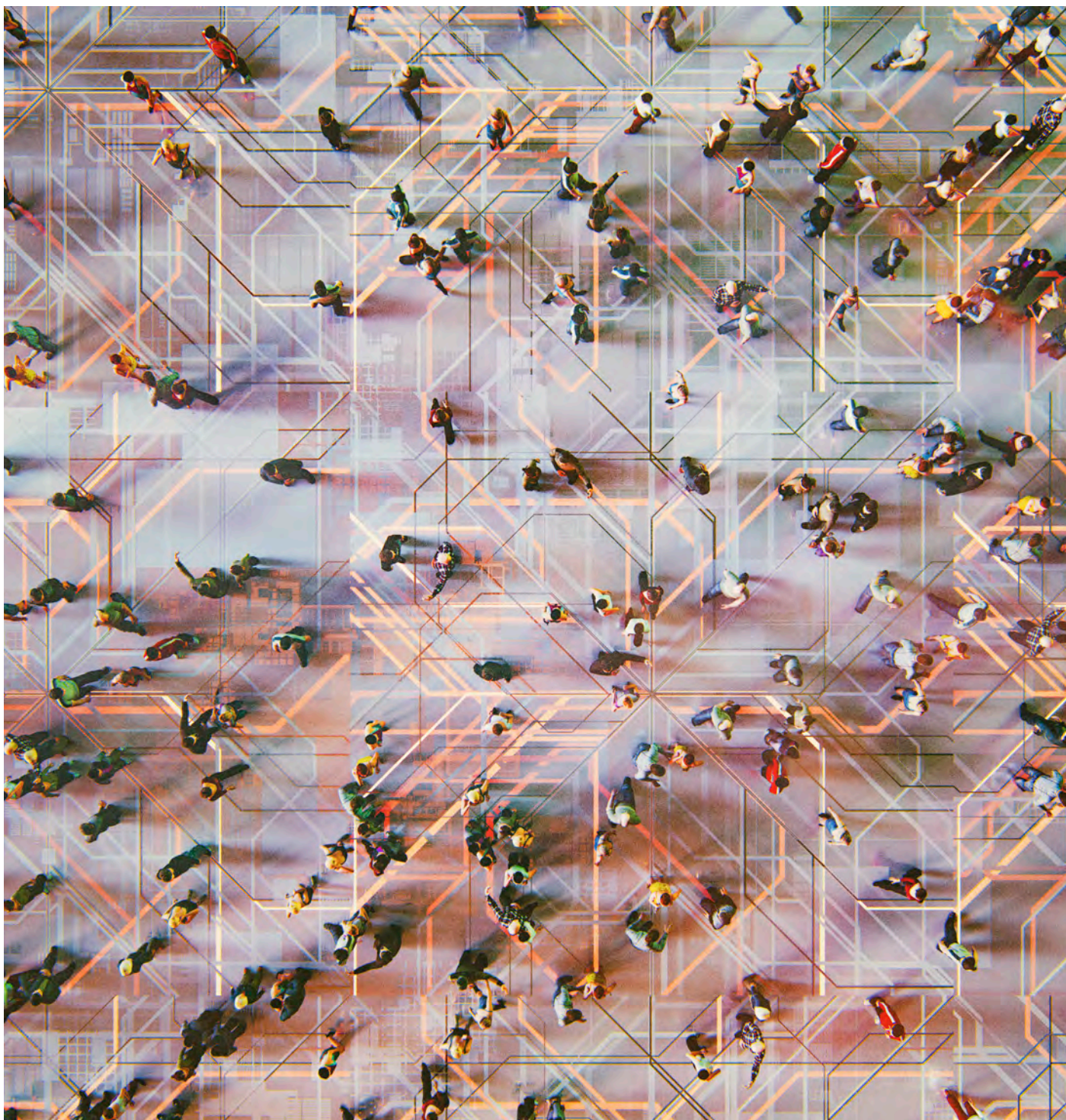
I Danmark har vi brugt mange år og penge på at digitalisere, og vi har derfor adgang til store mængder sundhedsdata og andre persondata af høj kvalitet. Navneligt kombineret med kunstig intelligens har det åbnet fantastiske muligheder, fx skræddersyede sundhedstilbud og målrettet forebyggelse. Det har gjort det lettere at være borger og at drive virksomhed – men samtidig rummer teknologierne en overvågningsfare, som de færreste har kunnet forstille sig rækkevidden af og risiciene i.

I 2020'erne forsøgte vi at løse udfordringen med jura. Vi regulerede indsamling, opbevaring og brug af data hos centrale dataansvarlige, og vi udstyrede borgeren med juridiske rettigheder (persondataforordningen) til indblik og samtykke og til at tage data med sig fra en virksomhed og flytte dem til et nyt sted. Persondataforordningen havde i 2020'erne og 2030'erne allerede haft stor betydning for praksis og for bevidstheden og samtalen om data – men det var slet ikke nok. Mange klikkede skyndsomt videre, når de blev bedt om samtykke, og vi havde i 2020'erne reelt ikke kontrol over data.

I 2042 har vi taget skridtet videre og udstyret borgeren med selve nøglen til egne data. Borgeren kan selv vælge, hvem der får adgang til hvilke data på hvilke præmisser og lige så let fjerne adgangen igen. Det har krævet enorme investeringer i teknologi, men mindst lige så stort et arbejde at klæde borgeren på til praktisk at forstå og bruge mulighederne og ikke mindst den demokratiske samtale om rettigheder med data – på lige fod med ytringsfrihed og privat ejendomsret.

Ved at give borgeren retten til egne data har vi sikret borgere og virksomheder mod misbrug af data. Følsomme data kan kun tilgås med samtykke. Opslag og tilgang til følsomme data skal registreres i en log.

Samtidig fungerer retten som en vaccination mod magthavernes potentielle misbrug af data. Vi har set, at de vestlige demokratier er skrøbelige, og vi bliver nødt til at udvikle løsninger, som giver borgerne nøglen til at "hive stikket". Her har vi i Norden (og Estland) haft en unik mulighed for gå i front med fælles løsninger, som kan eksporteres til andre demokratier, så også de kan befæstes.

Dilemmaet

Datanøglen må ikke blive et elitært egoprojekt for de få. Det skal være en gennemgribende forandring af vores praksis om data for alle. Det kunne meget let beskyldes for at være spild af penge og skudt langt over målet, hvis folk reelt ikke kan se fidusen og reelt ikke bruger retten på den tiltænkte måde, og hvad hvis en borger slet ikke ønsker, at der findes data om vedkommende – skal det så også være en mulighed?

Samtidig går retten hånd i hånd med pligten til at kunne forstå at forvalte nøglen. Tænkt ud til det yderste kan retten til egne data føre til samme tilstande, som vi ser i udviklingslande, hvor mennesker sælger organer til højestbydende. Vil alle borgere kunne forstå værdien af deres data og implikationerne af "nøglen", når fx store tech-virksomheder byder sig til med gode tilbud mod at få adgang til sundhedsdata?

Data sikrer lange og sunde liv

I 2042 har vi lange og sunde liv både fysisk og psykisk, fordi vi udnytter den store mængde af bio- og adfærdsdata, som er tilgængelig, og fokuserer på både helbredelse og forebyggelse.

Drømmen

En øget brug af sundhedsdata har radikalt ændret vores sundhed og velbefindende i 2042, fordi vi kan spotte problemer og gribe ind tidligt, inden en lille skavank bliver en stor og måske uoprettelig skade. Det gælder i forhold til vores fysiske sundhed, men i høj grad også i forhold til den psykiske.

Mange danskere bruger i 2042 kropssensorer – både på recept fra lægen og på eget initiativ. Det giver øget indsigt i den enkeltes sundhed her og nu og har åbnet nye muligheder for proaktive indgreb så tidligt som muligt, der kan forhindre sundhedsproblemer i at udvikle sig.

Øget brug af IoT og kunstig intelligens har resulteret i et betydeligt skift fra dataindsamling til handlingsorienteret indsigt og sammenhængende patientforløb. Sensorer, der kan spore sindstilstande, har gjort det muligt at identificere psykiske problemer i realtid – hvis vi ønsker det.

Handlingen

Vi har i Danmark nogle af de bedste sundhedsdata i verden, og vi har stor erfaring med at indfange og opdatere sundhedsdata på en forsvarlig måde. Derfor har vi i 2042 taget europæisk og globalt lederskab, når det kommer til sundhedsdata, og vi har stillet os i spidsen for forsvarlig deling af data på EU-niveau.

Samtidig har vi sikret, at det guld, som sundhedsdata udgør, kommer danske virksomheder og borgere til gode. Vores sundhedspersonale har de rette kompetencer og den nødvendige indsigt i, hvad man kan og må med data, så forkerte og for restriktive fortolkninger af lovgivningen ikke bliver en stopklods for udviklingen af nye teknologier, der kan redde menneskeliv.

I 2042 har vi et sundhedsvæsen i verdensklasse, fordi vi er ambitiøse og sikrer, at danske

patienter er nogle af første til at modtage ny livsforbedrende medicin, og fordi vi benytter nye teknologier til vores fordel.

Dilemmaet

For nogle vil viden om mulige fremtidige sygdomme være lig med magten til at handle. For andre giver det bare uendelige bekymringer og mindre livskvalitet. Andre igen vil leve off-grid, hvad angår sundhedsdata, afviser kropssensorer, og insisterer på retten til ikke at vide, hvad de fejler, før de ligger på hospitalet. Hvordan finder vi den rette balance imellem de to yderpunkter – mellem menneskeligt, politisk og som myndighed, fx når en patient uden dataspor ankommer til hospitalet?

Vi skal i 2042 være skarpere til at konstant at tage aktivt stilling til de muligheder og faldgruber, som ny teknologi præsenterer os for. Det er uundgåeligt, at der vil ske forandringer, men vi skal være beredte og tager aktivt stilling til kursen.

Enhjørningerne giver os en stemme i verden

I 2042 er Danmark det land i verden, der skaber flest enhjørninge-virksomheder pr. indbygger. De nye milliardvirksomheder er med til at sikre, at vores stemme i verden vejer mere, end vores størrelse tillader. Det har krævet, at vi turde tænke og drømme stort og derved skabt en ny guldalder for skabertrang.

Drømmen

Salling Fondene, Novo Nordisk fonden, Lundbeckfonden, Velux Fonden for blot at nævne nogle få – vi kender alle navnene og de virksomheder, der står bag. De er alle samfundsstøtter, der giver penge til forskning, kunst, kultur, iværksætteri og meget mere.

Men bag de store fonde står kendte virksomheder, der turde drømme og vokse sig store. Virksomheder, der også i 2042 er med til at sikre vores velfærdssamfund og sammenhængskraften. Virksomheder, der sikrer, at vi har en stemme i verden, der er større end vores areal og indbyggertal tillader. I 2042 er det let at starte, drive og vækste virksomheder i Danmark og Europa.

Handlingen

Det er let at starte og drive virksomhed i Danmark. Men unødige bureaukratiske krav hæmmede i 2020'erne skabertrangen, og for få virksomheder voksede sig store og blev til de sagnomspundne enhjørninger, alle drømmer om, og vi som samfund har brug for.

Virksomheder skal kunne vokse sig store og drive en global forretning fra Danmark. Vi skal ikke tvinge vores succeshistorier ud af landet. Derfor har vi skabt verdens bedste rammevilkår, som kan tiltrække succesfulde vækstvirksomheder fra hele verden. I Danmark har vi haltet bagud, når det kommer til at skabe højvækstvirksomheder. Vilkårene for, at virksomheder har kunnet vokse sig store i Danmark, har ikke været gode nok, for skalering kræver store mængder kapital og mulighed for at ansætte de klogeste hoveder fra hele verden.

Op igennem 2010'erne og 2020'erne talte politikerne om vigtigheden af iværksætteri, men i flere år blev det ved snakken og en fasttømret måde at gøre tingene på. Iværksætteren blev igen og igen glemmt, når vi nedsatte råd

og kommissioner. Men igennem dialog og en vedholden insistens på, at iværksættere har noget helt specielt et byde ind med – også, og måske især, i forhold til det politiske system ændrede vi tingene.

Vi har brug for ambitiøse iværksættere og virksomheder, der jagter den helt store drøm om at nå til tops, for det er med til at øge vores tro på, at vi danskere kan skabe globale forandringer, som ikke mindst smitter af på landets økonomi og innovationsmiljø. Vi har brug for succesfulde virksomheder til at understøtte vores velfærdssamfund og til at sikre sammenhængskraften.

Op igennem 2020'erne og 2030'erne har vi fjernet alt det administrative bøvvl ved at drive virksomhed. Vi har sikret, at al kommunikation mellem virksomheder og det offentlige er automatiseret, og bogføring og momsregnskaber er en saga blot.

Der er opstået en helt ny måde at organisere økonomisk aktivitet på. Det er ikke et aktieselskab med formelle ejere, men en DAO – Decentral Autonom Organisation – der bygger på, at en virksomheds vision kan udtrykkes som en kontrakt. Kontrakten er styrende for de aktiviteter, som udføres, og de, der vælger at bidrage, belønnes i forhold til deres indsats.

Dilemmaet

Danmark er i 2022 europamestre i digitalisering. Men vi har endnu ikke formået at udnytte forspringet til vores fordel, når det kommer til at skabe virksomheder baseret på vores gode og effektive offentlige digitale løsninger. Det skal vi lave om, for hvorfor skulle danske virksomheder ikke kunne blive europamestre, hvis ikke verdensmestre, i at levere de bedste og mest sikre digitale systemer til offentlige myndigheder i andre lande? Vi skal bruge vores styrkepositioner – både inden for digitalisering og det grønne til at skabe fremtidens enhjørninger.

Overskud på kompetencekontoen

En kompetencekonto sikrer i 2042, at alle danskere har mulighed for at opretholde skarpe faglige kompetencer eller skifte karrierespor. Det er reel livslang læring.

Drømmen

I 2042 har vi reelt fået implementeret ambitionerne om livslang læring. Det er nu muligt at tilegne sig flere kompetencer og lave karriereskift i løbet af et langt arbejdsliv, understøttet af relevant uddannelse. Det har krævet fælles koordinering på tværs af Folketinget og arbejdsmarkedets parter at sikre både ret og mulighed for livslang efter- og videreuddannelse til alle.

I 2042 udnytter vi i høj grad moderne lærings-teknologi til alle aspekter af vores uddannelse. Virtual Reality (AR), Augmented Reality (AR) og gamification-løsninger tilbyder os læring, som er milevidt fra tidligere tiders klasserumsundervisning. Læringen kan indarbejdes i hverdagen og doseres over året, så det at få et kompetenceløft ikke nødvendigvis betyder, at man skal hive uger eller måneder ud af kalenderen. Men hvis et større karriereskift kræver fokuseret tid med undervisning og træning, så er det også en mulighed.

Skiftet fra at se uddannelse som en fase, der lå før arbejdslivet, til at se uddannelse som noget, der skal næres hele livet, har betydet, at hele den danske arbejdsstyrke fagligt- og kompetencemæssigt er blandt de skarpeste i verden. Evnen til at udnytte og betjene ny teknologi er i top, og det er godt for vores selvværd som mennesker og er med til at fastholde vores konkurrenceevne og en stærke økonomi.

Handlingen

Vi har længe talt om "livslang læring", men i 2020'erne blev det oftest ved snakken og så måske et kursus i Excel eller basal brandbekæmpelse. Frem imod 2042 kom der helt andre boller på suppen, og der blev fra politisk hold lagt vægt og ressourcer bag ordene for at holde os skarpe gennem et stadigt længere arbejdsliv.

Værdien af vores uddannelser bliver halveret hurtigere og hurtigere. Derfor er uddannelse i 2042 ikke et afsluttet kapitel, når vi træder ind på arbejdsmarkedet, men noget der er med os gennem hele arbejdslivet. Ligesom vi i 2022 sparede op til ferie på vores feriekonto, så har vi i 2042 en kompetencekonto. Kompetencekontoen sikrer, at der i løbet af et langt arbejdsliv er tid og økonomi til helt at skifte spor, til at tage en ny uddannelse eller opkvalificere sig.

Hastigheden af den teknologiske udvikling har gjort, at der er hele fag, som her i 2042 ikke længere eksisterer. I andre fag har ny teknologi markant ændret de kvalifikationer, som efterspørges i arbejdsstyrken. Hvis vi ikke havde igangsat en markant indsats i 2020'erne og 2030'erne, havde vi risikeret, at store dele af arbejdsstyrken reelt manglede de kvalifikationer, som efterspørges i dag.

Med en kompetencekonto har vi minimeret risikoen for, at muligheden for jobskifte indskrænkes, fordi kvalifikationer ikke er opdaterede. Alle arbejdsmarkedets parter har en forpligtelse til at sikre, at vi alle har lige muligheder for at opnå beskæftigelse igennem hele livet. Det har kompetencekontoen været med til at sikre.

Dilemmaet

Men hvordan sikrer vi, at det også er økonomisk rentabelt, når overlægen gerne vil være pædagog? Skal der være frit valg på alle hylder i forhold til efteruddannelse, og vil det efterlade os med alt for mange økologiske landmænd eller laboranter? Hvilke finansieringsmodeller skal underbygge kompetencekontoen? Og hvad med alle de mennesker, der ikke er uddannelsesparate – hvordan sikrer vi, at de ikke falder igennem systemet?

Et arbejdsmarked baseret på forskellighed

Politikere, erhvervslivet og befolkningen har frem imod 2042 taget de nødvendige beslutninger, der én gang for alle kom de kønsopdelte uddannelser, arbejdsmarkeder og ledelsesgange til livs.

Drømmen

Danmark er i 2042 verdensmestre i diversitet – ikke kun kønsdiversitet, men også den brede diversitet, der inkluderer alle talenter uanset alder, køn, etnicitet og seksuel orientering m.m.

Handlingen

Titlen har vi fået ved at fokusere på især to opgaver. Vi har sikret en ligelig kønsfordelingen i de øvre ledelseslag, så en lige kønsrepræsentation (40/60) kan opnås bredt i dansk erhvervsliv. Derudover har vi understøttet en inkluderende kultur, der har fremmet trivsel for alle medarbejdere, uagtet deres sociale identitet. Indsatserne har sørget for, at vi ikke i fremtiden går glip af talent, konkurrencekraft, vækst og velfærd. Men virksomhederne og organisationerne har ikke gjort det alene. Diversitet og inklusion på arbejdsmarkedet handler ikke kun om kulturen på arbejdspladsen. Det drejer sig også om samfundet omkring arbejdspladserne.

Vi har endelig taget hul på den store samtale om, hvordan familie- og samfundsstrukturer i Danmark skaber kønsmæssig bias, stereotyper og vanetænkning, der også kommer til udtryk på arbejdsmarkedet. Udfordringer med at få familie- og arbejdsliv til at gå op har haft en afgørende betydning for, at nogle vælger at nedprioritere deres karriere. Derfor har vi etableret en uafhængig tænketank på diversitetsområdet, der på baggrund af viden og analyser har kunne italesætte de kulturelle og strukturelle barrierer, der har stået i vejen for, at både kvinder og mænd har haft mulighed for at bringe deres fulde potentiale i spil på arbejdsmarkedet.

Virksomhederne har i 2042 et ansvar for at sikre en bred og mangfoldig rekruttering, når en åben stilling til bestyrelsen eller ledelsen

skal besættes. Det er afgørende, at de har et kontinuerligt flow af mangfoldige kandidater til brancherne. Det har vi sikret ved at sætte fokus på fødekæden af fremtidige ledere, og her har det danske uddannelsessystem spillet en afgørende rolle.

Det kønsopdelte uddannelsesvalg havde i 2022 en stor indvirkning på fødekæden til de ledende stillinger i virksomhederne. Kvinderne valgte i højere grad end mænd uddannelser, der i mindre omfang førte til lederstillinger. Iflg. tal fra Ligestillingsministeriet var ca. 60 pct. af alle ledere i 2022 uddannet som cand. merc., cand.oecon. eller ingeniør – men der var i 2022 kun en tredjedel kvinder på disse studier.

Den hastige digitale udvikling i 20'erne og 30'erne har krævet flere medarbejdere med uddannelser, hvor digitale kompetencer og teknologiforståelse er en integreret del af uddannelsen. Der eksisterede dog i de år en stor kønsskævhed i de danske tech-miljøer, som var overrepræsenteret af mænd. Kvinder var i 2020'erne markant underrepræsenterede i tech-industrien og på de teknologiske uddannelser i Danmark, og det var både et problem for virksomhederne og for ligestillingen. I et teknologisk avanceret samfund, hvor algoritmer og kunstig intelligens spiller en større og større rolle, skabte det væsentlige udfordringer, da den nye teknologi kun blev udviklet af mænd.

Ved hjælp af en politisk ekspertgruppe, der kom med anbefalinger til, hvordan vi fik flere af det underrepræsenterede køn på de uddannelser, vi kunne se førte til ledende stillinger i erhvervslivet, har vi vendt udviklingen. Også udviklingskontrakterne for de videregående uddannelser, der forpligter uddannelserne til at identificere, belyse og nedbryde eksisterende kønsskævheder på deres uddannelser og

sikre, at de både appellerer til både mandlige og kvindelige ansøgere ved optag på uddannelserne, har skubbet udviklingen i den rigtige retning.

Endelig har det hjulpet, at læreruddannelsen er blevet justeret, så teknologi- og digitaliseringsforståelse også er blevet et selvstændigt fagområde, og at teknologiforståelse og digitale kompetencer er blevet indført som obligatorisk timesat fag i grundskolen – i indskoling, på mellemtrin og i udskoling.

Dilemmaet

Vi har talt om ligestilling og diversitet i mange år. Men i 2022 går udviklingen går langsommere end forventet. Diskussionen om, hvorvidt kvoter er vejen frem, ender ofte i skyttegrave med indgroede holdninger – for kan vi opnå det diverse samfund, vi ønsker, uden at udøve positiv særbehandling? Og hvordan kommer vi videre fra kun at tale om kønsligestilling til at tale om diversitet i den bredeste forstand?

Det bedste af to verdener

Virtuelle fællesskaber opløser menneskelige og geografiske afstande og bringer os tættere på hinanden. Men det virtuelle kan ikke altid erstatte det fysiske møde mennesker imellem. I 2042 har vi omsider fundet den rette balance imellem de to verdener.

Drømmen

Man behøvede ikke rejse for at være andre steder, fx på arbejde eller i skole. Den virtuelle verden med Web 3.0 og metaverset i centrum har i 2042 skabt helt ny muligheder for interaktion. Men det har ikke erstattet det fysiske møde – det supplerer det.

Handlingen

Vi kunne i 20'erne og 30'erne vælge at investere massivt i fysisk infrastruktur ud fra de samme asfaltdominerede dogmer som altid. Måske transporttiden fra Gedser til Skagen ville blive 15 min. kortere, men det ville i 2042 stå tilbage som monumenter over fortidens indskrænkede tankegang. For vi stod i 2022 foran en udvikling, hvor metaverset tog lige så meget fat som smartphone-revolutionen i 00'erne eller klimadagsordenen i 20'erne.

Det største skift, som Web 3.0 har skabt, er af vores virkelighedsopfattelse. Nu er vi ikke længere fysiske væsner, der lever i en verden af atomer, men vi er i næsten lige så høj grad væsner, som lever i en verden af bytes. Vi har digitale ejendele, ejendom og venskaber. Vi har digitale redskaber, som føles som en naturlig forlængelse af os selv, og ligesom gps-apps gav os evnen til at navigere, og telefonen gav os evnen til at tale med folk langt væk, så giver metaverset os evnen til at leve sundere, løse problemer og forbedre os selv, og det føles som en forlængelse af, hvem vi er.

Men vi har ikke glemte det fysiske møde mennesker imellem. Tværtimod har vi gjort det let og grønt at mødes fysisk ved at benytte mindre forurenende transport, til lands, til vands og i luften. Vi har i 2042 udfaset 90 pct af privat kørsel med mennesker bag rattet og erstattet det af sikrere og mere smidige transportformer, herunder selvkørende biler, som benytter vejnettet optimalt, samtidig med at den individuelle frihed er i centrum. Til nostalgiske bilentusiaster har vi indført manuelle

“benzin-søndage” og dedikerede bilbaner.

De nye teknologier har muliggjort det rummelige internet, hvor internettet er et sted. Vi transporterer os kun fysisk, når vi har lyst. Vi kan sagtens være sammen i digitale rum uden at skulle bevæge os. Det betyder også, at vi kan arbejde hvor som helst fra. Vi har fundet den rette balance imellem den nye, rummelige, virtuelle verden, som metaverset udgør, og den fysiske verden og har fået det bedste af begge verdner.

Dilemmaet

Det er afgørende, at metaverset får en folkelig og demokratisk dimension og ikke bare bliver en altopslugende 3D-udgave af de sociale medier, vi kender fra 2022. Mennesker er andet end kunder eller arbejdskraft. Det handler også om mennesket som menneske og det fysiske møde mennesker imellem. Hvis vi vil have det bedste af begge verdner, kræver det politisk og menneskeligt mod.

Tigerrådets sammensætning

Tigerrådet er sammensat på tværs af en række samfundsaktører med særlig interesse for teknologiens påvirkning af samfundet – medlemmer af Folketinget, repræsentanter fra fagbevægelse, uddannelses- og forskningsinstitutioner, iværksættere, kunsten og de store tech-virksomheder.

Ambitionen var at sikre bredde og diversitet, og for at komme endnu bredere ud rakte Tigerrådet ud til den bredere offentlighed med involvering af gymnasie- og FGU-klasser,

arrangerede workshops og gennemførte en idékonkurrence.

Diskussionerne i Tigerrådet har været mange og de tre delvisioner og de ni drømme for fremtiden er en sammenfatning af disse og ikke et udtryk for en konsensus.

Der skal lyde en stor tak til Tigerrådet og de mange bidragsydere, som i workshops og debatter har udvist deres engagement og diskussionslyst.

Tigerrådet havde følgende sammensætning:

- **Formand Mikkel Hippe Brun**, Co-founder, Tradeshift (formand)
- **Andreas Cleve**, Co-founder og CEO, Corti
- **Anja Monrad**, Senior Vice President, Dell Technologies
- **Casper Klynge**, Vice President, European Government Affairs, Microsoft
- **Cecilie Waagner Falkenstrøm**, Kunstner og stifter af ARTificial Mind
- **Christiane Vejlø**, Direktør, Elektronista Media
- **Claus Thomsen**, Direktør, Divisionsforeningen
- **Esben Gadsbøll**, Formand, Brancheforeningen for Tech Startup i Danmark
- **Hakan B. Abrak**, CEO, IO Interactive
- **Henrik Bodskov**, Vice President, IBM Danmark
- **Hong Nhi Nguyen**, Employee Experience Manager, PLEO
- **Jakob Aagaard Harder**, Dekan, Københavns Professionshøjskole
- **Jan Damsgaard**, Professor, CBS Department of Digitalization
- **Jan Winther**, Partner, Netcompany
- **Jens Aaløse**, Formand for Dansk Erhvervs Techudvalg og Direktør i Maj Invest
- **Jesper N. Pedersen**, Director og partner, Advice
- **Jørn Jacobsen**, Adm. Direktør, SAP Danmark
- **Kim Nielsen**, CEO, Canon DK
- **Lizette Risgaard**, Formand, Fagbevægelsens Hovedorganisation
- **Mark Khurana**, medicinstuderende
- **Mathias Gredal Norvig**, CEO, Sybo Games
- **Michael Holm**, Koncernchef og CEO, Systematic
- **Mona Juul**, Erhvervs-, klima-, miljø- og boligordfører, Det Konservative Folkeparti
- **Ole Søe-Pedersen**, Vice President & General Manager, Teledyne RESON
- **Per Kogut**, formand for Digital Hub Denmark
- **Simon Max Bloch Lajboschitz**, CEO og Co-founder, Khora Virtual Reality
- **Sofie Carsten Nielsen**, Politisk leder, Radikale Venstre
- **Sophie Løhde**, Politisk ordfører, Venstre
- **Steffen Kragh, Præsident og CEO, Egmont**
- **Stig Møller Christensen**, Chief Commercial & Digital Officer, TV2
- **Søren Amund Henriksen**, Technology executive
- **Thomas Bolander**, Professor, DTU Compute
- **Thomas Woldbye**, Adm. Direktør, Københavns Lufthavne A/S.
- **Thor Skov Jørgensen**, Executive Vice President, digital & e-commerce, Salling Group
- **Tine Arentsen Willumsen**, CEO, Above and Beyond
- **Ulf Lund**, SVP, Direktør, Norlys

